

belastende for kroppen som sådan, at man kører truck, fordi den hele tiden ryster.

Spørgsmålet er også, om vi fra Folketingets side skal acceptere, at det er Erhvervs sygdomsudvalget, der skal fastlægge praksis, uden at vi selv blander os. Er det ikke vores pligt som lovgivere at fastlægge, hvad det er for nogle kriterier, der som minimum må ind i beskrivelsen af det her nye arbejdsskadebegreb? Vi skal jo huske på, at Erhvervs sygdomsudvalget ikke har henvist denne ryglidelse på grund af langvarigt tungt løftarbejde til erhvervs sygdomslisten.

Vi har fået et Erhvervs sygdomsudvalg, der på nuværende tidspunkt sidder og behandler konkrete sager. Vores mulighed for at udvikle viden om erhvervs sygdomme er ved at forsvinde. Vi placerer nogle højtuddannede og utrolig dygtige læger i et udvalg, som sidder og behandler konkrete sager. Spørgsmålet er, om vi ikke i virkeligheden skulle tage skridtet og anerkende, at de dygtige jurister, der sidder i Arbejdsskadestyrelsen, kan noget mere, end vi andre eller ministeren måske selv tør kaste sig ud i, og fra Folketingets side lave nogle kriterier, og så kan styrelsens jurister selv afgøre, om der foreligger en pludseligt opstået skade eller ej – selvfølgelig på baggrund af nogle forhandlinger med lægekonsulenterne, der i øvrigt er tilknyttet styrelsen. Vi belaster Erhvervs sygdomsudvalget alt, alt for meget, og det vil til sidst sande helt til.

Men vi går ind i et positivt udvalgsarbejde.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil starte med at sige, at jeg egentlig ikke forstår fru Anne Baastrup's bekymringer.

Jeg synes, det foreliggende lovforslag er en utrolig forbedring i forhold til, hvordan det har været indtil nu, og jeg mener, at det helt essentielle i det her er, at man fremover får mulighed for at få erstatning for det, der hedder de pludselige løfteskader.

Jeg har indgående kendskab til det her område, fordi jeg engang har arbejdet med det og masser af gange set, hvordan folk ikke har fået erstatninger, selv om de efter min opfattelse i hvert fald var fuldstændig berettigede til det. Sygehjælpere, sygeplejersker, ufattelig mange mennesker i dette land har fået ødelagt deres rygge og deres knæ under arbejde med belastende løft uden at have fået en krone i erstatning.

I Det Radikale Venstre mener vi, at lovforslaget er en positiv forbedring i forhold til det, vi kender i dag, og vi støtter det. Det skal selvfølgelig

ikke afholde os fra i udvalgsarbejdet, som vi går positivt ind i, at se på, om der kan være brug for forbedringer.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg bliver vist nødt til at præcisere over for fru Vibeke Peschardt, hvad mit problem var. Mit problem er, at vi fra Folketingets side ikke definerer, hvad belastende løftarbejde er, og at vi kan have en repræsentant for Dansk Arbejdsgiverforening, der går ud og siger, at sundhedssektoren, sygehjælperne, de mennesker, vi ved har et meget belastende løftarbejde efter vores opfattelse, ikke kan få erstatning. De går ud og siger, at det skal vi ikke regne med, fordi de har en anden opfattelse af, hvad belastende løftarbejde er.

Jeg er fuldstændig enig med fru Vibeke Peschardt i, at det her lovforslag er et fremskridt. Vi skal blot definere her fra Folketingets side, hvad belastende løftarbejde er i givet fald.

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, det er et godt forslag, vi har til behandling, og det er et forslag, som Fremskridtspartiet kan støtte.

Jeg vil også godt blande mig lidt i den debat, der har været om, hvor vi skal lægge skellet. Hvor langt vil vi være med til at give erstatning? Og hvornår synes vi ikke længere det er rimeligt, at man giver erstatning?

Vi hørte Venstres ordfører tidligere, som lagde sig meget markant i den ene side, og så har vi nu hørt fru Anne Baastrup, som lægger sig meget markant i den anden side. For jeg hørte næsten på fru Anne Baastrup, at enhver form for nedslidning skal kunne give erstatning. Det var næsten det, der lå i det, som fru Anne Baastrup sagde: at hvis man har et hårdt fysisk betonet arbejde, så vil det jo give nedslidninger, og så må det give erstatninger på et tidspunkt.

Det er jeg bestemt ikke enig i. Jeg er langt fra enig, for vi ved, at stort set alle former for fysisk arbejde vil med tiden betyde en nedslidning. Sådan er det! Det er en betingelse, og det ved man, når man går ind til et arbejde.

Allerede i dag er der jo en række forskellige lidelser, som kan give erstatning, og som vi i Fremskridtspartiet mener er lidt pjattede. Hvis ikke man fysisk er i stand til at varetage en bestemt form for arbejde, jamen så må man vælge noget andet at give sig til, eller allerede inden man går i gang finde ud af, at det er man fysisk